

מסכת סנהדרין

פרק ה משנה ה

אם מצאו לו זכות, פטרוהו. ואם לאו, מעבירין דינו למחר.
היו מדינין זוגות זוגות, וממעטין במאכל, ולא היו שותין יין
כל היום, ונושאים ונותנים כל הלילה, ולמחרת משכימין ובאים
לבית דין. המזכה אומר אני מזכה ומזכה אני במקומי, והמחייב
אומר אני מחייב ומחייב אני במקומי. המלמד חובה מלמד
זכות, אבל המלמד זכות אינו יכול לחזור וללמד חובה. טעו
בדבר, שני סופרי הדינין מזכירין אותן. אם מצאו לו זכות,
פטרוהו. ואם לאו, עומדים למנון. שנים עשר מזכין ואחד
עשר מחייבין, זכאי. שנים עשר מחייבין ואחד עשר מזכין,
ואפלו אחד עשר מזכין ואחד עשר מחייבין ואחד אומר אני
יודע, ואפלו עשרים ושנים מזכין או מחייבין ואחד אומר אני
יודע, יוסיפו הדינין. עד כמה מוסיפין, שנים שנים עד שבעים
ואחד. שלשים וששה מזכין ושלשים וחמשה מחייבין, זכאי.

שְׁלֵשִׁים וְשָׁנָה מִחֲבִיבִין וְשְׁלֵשִׁים וְחֲמִשָּׁה מִזִּכִּין, דָּנִין אֱלֹהִים כְּנֶגֶד
אֱלֹהֵי עַד שִׁירָאָה אֶחָד מִן הַמִּחֲבִיבִין דְּבָרֵי הַמִּזִּכִּין:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org